

14 AUGUSTUS 2016 – TWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JEREMIA 38, 4-6.8-10

In die dagen zeiden de edelen tot de koning: „Laat die profeet Jeremia ter dood brengen. Door zijn woorden ontmoedigt hij de soldaten die nog in de stad zijn en de hele bevolking. Die man wil niet het welzijn van het volk, maar zijn ondergang.”

Koning Sidkia antwoordde: „Goed, hij is in uw macht; ik kan toch niet tegen u op.”

Toen grepen zij Jeremia vast en wierpen hem in de put van prins Malkia, in de nabijheid van het wachthuis; met touwen lieten ze hem neer. In de put was geen water, alleen slijk, zodat Jeremia erin wegzonk.

Terwijl de koning zitting hield in de Benjaminpoort, verliet Ebed-Melek het paleis, ging naar de koning en zei: „Heer koning, deze mannen hebben een misdaad begaan tegen de profeet Jeremia, door hem in de put te werpen.”

Daarop gaf de koning aan de Ethiopiër Ebed-Melek de opdracht: „Neem drie mannen met u mee en haal de profeet Jeremia uit de put eer hij sterft.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE HEBREEËN 12, 1-4

Broeders en zusters,

Laten wij ons aansluiten bij die menigte getuigen van het geloof en elke last en belemmering van de zonde van ons afschudden, om vastberaden de wedstrijd te lopen waarvoor we ons hebben ingeschreven. Zie naar Jezus, de aanvoerder en voltooiër van het geloof. In plaats van de vreugde die Hem toekwam, heeft Hij een kruis op zich genomen en Hij heeft de schande niet geteld: nu zit Hij aan de rechterzijde van Gods troon.

Denkt aan Hem die zoveel tegenwerking van zondaars te verduren had; dat zal u helpen om niet uit te vallen en de moed niet op te geven. Uw strijd tegen de zonde heeft u nog geen bloed gekost.

EVANGELIE

LUCAS 12, 49-53

In die tijd sprak Jezus tot zijn leerlingen:

„Vuur ben Ik op aarde komen brengen, en hoe verlang Ik dat het reeds oplaait! Ik moet een doopsel ondergaan, en hoe beklemd voel Ik mij totdat het volbracht is.”

„Meent gij dat Ik op aarde vrede ben komen brengen? Neen, zeg Ik u, juist verdeeldheid. Want van nu af zullen er vijf in één huis verdeeld zijn; drie zullen er staan tegenover twee en twee tegenover drie; de vader tegenover de zoon en de zoon tegenover de vader; de moeder tegenover de dochter en de dochter tegenover de moeder; de schoonmoeder tegenover de schoondochter en de schoondochter tegenover de schoonmoeder.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN C-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

De vuurdoop

EVANGELIE • Pelgrims naar Scherpenheuvel zien onderweg zo nu en dan de koepel van de basiliek aan de einder verschijnen. Dat brengt voor vele voeten een moment van verlichting teweeg. Tot even verderop blijkt dat het einddoel toch niet vlakbij is. Er is nog een lange weg te gaan. Vanaf welke afstand de tempel van Jeruzalem in en uit Jezus' zicht lag, weet ik niet. Toch blikt ook Hij vooruit. Hij houdt zijn leerlingen voor dat Hem aan de eindstreep geen triomf wacht. In Jeruzalem zal Hij het doopsel van het kruis ondergaan. Wat zou Hij graag willen dat het al achter de rug was, maar het aardvuur moet eerst de Mensenzoon verteren. Pas na zijn vuurdoop kan de gloed ervan ontvlammen voor de wereld.

De vuurdoop van de Mensenzoon is van een andere orde dan het vuur dat Jakobus en Johannes uit de hemel wilden laten neerdalen om het ongestuurd Samaritanendorp te vernietigen (zie zondag 13). Nochtans is het ook geen vredevuur. Het zal veeleer tweespalt veroorzaken. Het gangbare joodse huishouden wordt erdoor ondersteboven gehaald. Waarom? Omdat het de verwachtingen over de komst van de Messias op hun kop zet. Er dienen binnen de joodse families keuzes gemaakt te worden. Niemand kan neutraal blijven. Wie is voor of tegen de Mensenzoon? De keuze loopt dwars door generaties heen. De prognostiek in een doorsneegezin van vijf is volgens Lucas drie tegen twee en twee tegen drie. Jong tegenover oud en omgekeerd, waarbij de ouderen in de minderheid lijken te zijn (de moeder en de schoonmoeder zijn een zelfde persoon). Het referendum scheidt de geesten. Oude verbonden geraken verbroken.

Jezus werd al een keer gedoopt. Met water, door Johannes in de Jordaan. Met klem kondigde de Doper Hem toen aan als iemand die zelf zou dopen in heilige Geest en vuur. Naast het doopvuur is er ook het vuur als oordeel. Met onblusbaar vuur zal Hij het kaf van het graan scheiden (zie Lucas 3, 15-17).

Op de dag van Pinksteren werden de leerlingen in Jeruzalem gedoopt in die heilige Geest. Er verschijnen hen vurige tongen die zich op ieder van hen neerzetten (zie Handelingen 2, 1-4). Een vuur dat de geesten verbindt. Nieuwe verbonden worden aangegaan. De cirkel is rond. Hoe is het gesteld met onze eigen vuurdoop? Hebben we de keuze al gemaakt? Zo niet, talm niet langer. Jeruzalem is geen vergezicht.

EERSTE LEZING • Ook Jeremia wijkt geen duimbreed af van de weg van zijn roeping als profeet. Hij houdt de soldaten en de bevolking van Jeruzalem voor dat ze beter kunnen overlopen naar de vijand. Anders zal niemand levend uit de uitzichtloze strijd tegen Babel komen. Die aansporing tot desertie is de edelen ter ore gekomen. Dergelijke taal tast het moreel aan en moet gestopt. De edelen wenden zich tot de koning. Jeremia wordt in een put vol slijk gegooit. Langzaam zakt de profeet weg. Er wacht hem een dood door verstikking of uithongering. Redding komt er echter – zoals God hem beloofd had bij zijn roeping (zie Jeremia 1, 19) – en wel uit onverwachte hoek.

Een zekere Ebed-Melek – een niet-jood! – wendt zich tot de koning en houdt hem voor dat het een misdaad is wat die mannen Jeremia hebben aangedaan. De koning aanhoort hem en geeft de opdracht Jeremia uit de put te halen vóór hij sterft. In gezelschap van drie mannen snelt Ebed-Melek naar de put. Na de onafwendbare val van Jeruzalem wordt Ebed-Melek beloond voor die reddingsdaad. Hij brengt het er levend en wel af, omdat hij op God vertrouwd heeft (zie Jeremia 39, 17). Ebed-Melek heeft de juiste keuze gemaakt.

LEZING UIT HEBREEËN • In de 'ronde van het geloof' sluiten we ons aan in het peloton van getuigen. Jezus is de kopman. Hij heeft de eindstreep gehaald met de last van het kruis op zijn schouders. Op het podium staat Hij rechts van de onoverwinnelijke God. Nu is het aan ons om een ereplaats te veroveren. Steek maar een tandje bij, zoveel als Hij hebben we nog niet afgezien. Voor wie niet opgeeft, wacht de krans van de overwinning.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be